

kassens Bestyrelse af Kommunalbestyrelsen kan bemyndiges til at udbetale Sygekasse-medlemmer den dem efter Fattiglovens § 63 tilkommende Hjælp, har man udeladt, da man anser den for uehdig.

Bestemmelsen i Sygekasselovens § 24, Stk. 4, hvorefter Sygekassens Bestyrelse i visse Tilfælde skal forlange Invalideforsikringsraadets Afgørelse af, om vedkommende Medlem er Invalid, har man udeladt, da man under Hensyn til Bestemmelsen i § 46, Stk. 4, anser den for unødvendig.

Til § 21.

Som Sygekasselovens § 25, idet man dog til Reglen i Stk. 3 vedrørende Pengehjælp til Medlemmer, der under Sygdom oppebærer fuld eller delvis Indtægt, har tilføjet, at disse Regler ikke finder Anvendelse, hvis Medlemmets Indtægt kun bestaar i Invalide- eller Aldersrente; i Konsekvens af Bestemmelsen i § 18, Stk. 1, Nr. 3, maa disse have Ret til at oppebære Pengehjælp af indtil 1 Kr.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Stk. 1 bemærkes iøvrigt, at man har under Overvejelse ved den forestaaende Revision af Ulykkesforsikringsloven at søge dennes § 25 ændret saaledes, at Dagpengene fra Ulykkesforsikringen kommer til at løbe fra et tidligere Tidspunkt end den 14. Uge efter Ulykkestilfældet, eller i hvert Fald saaledes, at der giver Sygekassen hel eller delvis Godtgørelse for den Pengehjælp, den yder i de første 13 Uger. Den Lettelse, som herigennem vil kunne opnaas for Sygekasserne, har de et rimeligt Krav paa; thi omend praktiske Hensyn kan tale for at lade Sygekassen træde til straks efter Ulykkestilfældet, maa det erkendes, at Erstatningen ogsaa for den første Periode naturligt maa paahvile Ulykkesforsikringen.

Til § 22.

Svarer til Sygekasselovens § 22. I Stk. 1, Nr. 1, har man for Tydeligheds Skyld tilføjet Ordene „for Kassen arbejdende“. Det nuværende Nr. 2 har man ladet udgaa, da Bestemmelsen, der blev indsat i 1927, ikke har været anvendt og ikke er paakrævet som Værn mod Kassernes Økonomi, idet den fornødne Bestemmelse i saa Henseende haves i § 27, Stk. 3. Da Kasserne saa vidt mulig bør yde fuld Lægehjælp, finder man det ønskeligt, at Adgangen til at indføre delvis Lægehjælp begrænses til de Tilfælde, hvor Tilsynsmyndigheden finder det absolut paakrævet.

I Nr. 3 har man tilføjet Ordene „eller bortfalder“, hvilket man anser for en naturlig Konsekvens af, at Bestemmelsen

iøvrigt hjemler Nedsættelse af Pengehjælpen under Sygehusophold uden at angive nogen Grænse for Nedsættelsen.

Hvad Bestemmelsen under Nr. 6 angaar, har man haft under Overvejelse at lade denne Bestemmelse udgaa. Som det fremgaar af Bilag 1 (Punkt 5), har Sygekassenævnet anset dette for betænkeligt, og man har derfor fundet det rigtigst at lade den forblive uforandret.

Bestemmelsen i nuværende Nr. 9 er henflyttet til § 18, Stk. 2.

Nr. 10 har man ladet udgaa, da Bestemmelsen ikke er nødvendig, idet § 17 indeholder Hjemmel for de fornødne Regler mod Misbrug af Befordring.

Endelig har man ladet Bestemmelsen i nuværende Stk. 2 om Nedsættelse eller Bortfald af Pengehjælpen under Epidemier bortfalde, da Bestemmelsen, der er tænkt som et Værn for Sygekassernes Økonomi under store Epidemier, ikke er paakrævet, idet den end ikke under de store Influenza-epidemier har været bragt til Anvendelse.

Til § 23.

Som Sygekasselovens § 33, idet der dog er foretaget den Forandring, at kun de Sygekasser, som forinden denne Lovs Ikrafttræden har drevet den i Stk. 1 omhandlede Virksomhed, kan vedblive dermed. Man anser det nemlig for rigtigst, at Sygekassernes Virksomhed koncentrerer om det, der ifølge Loven er deres egentlige Opgaver, men man har dog ikke anset det for nødvendigt at stille Forslag om, at de Sygekasser, der allerede driver en af de heromhandlede Bivirksomheder, skal ophøre dermed.

Til § 24.

Som Sygekasselovens § 21, Stk. 2, idet man dog i 1. Punktum har ladet Ordene „efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet“ udgaa, da man ikke anser det for rigtigst, at Ministerens Afgørelse ubetinget skal være afhængig af saadan Indstilling. — Bestemmelsen i nævnte Paragrafs Stk. 1 om Opretholdelse af Afgivelser fra de i Loven fastsatte Bestemmelser om Sygekassernes Ydelser, naar Afgivelserne stammer fra Tiden før 1892, har man ladet udgaa, da den ikke har været anvendt og ikke anses for paakrævet. — Ligeledes har man udeladt Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 3 om Fritagelse for Pligten til at yde Sygehushjælp, da den er lidet stemmende med Sygekassernes Formaal og ikke paa nogen Maade har vist sig paakrævet.